

El llenguatge

Adjectiu més preposició

Els adjectius admeten —i alguns, especialment els derivats de verbs, exigeixen— l'adjunció d'un complement, el qual és generalment format per un nom o un grup nominal introduït per una preposició: curt de talla, bo amb els pobres, agradable a la vista, estricta en el compliment del deure, auster per necessitat, furios contra el seu rival, fidel fins a la mort, pendent de les seves paraules. De fet, en aquests casos, l'enllaç més usual és la preposició de però, com hem vist, també hi intervenen les altres preposicions febles i fins i tot alguna de forta.

Quan es tracta d'adjectius derivats o pseudo-derivats, de verbs, la preposició més generalment usada per a introduir els seus complements és també la preposició de. Els que provenen de verbs transitius —que, com és sabut, introdueixen el complement d'objecte (directe) sense preposició— si admeten l'adjunció d'aquest mateix complement l'introdueixen amb la preposició de: conèixer el fet i coneixedor del fet, mereixer el càstig i mereixedor del càstig, saber la notícia i sabedor de la notícia, enyorar la pàtria i Enyorós de la pàtria. (I anàlogament s'esdevé amb els derivats esdevinguts substantius: menjador de granotes, caçador de lleons, estudiant de medicina). Però algun cop, en els adjectius acabats en ant i en ent que solien correspondre a les formes verbals del participi present, sorgeixen dubtes quant a la preposició que han de regir. Es el que s'esdevé sovint amb formes com adherent, competent, equivalent, diferent, etc. Si aquests mots conserven plenament la seva categoria adjectiva han de regir la mateixa preposició que el verb de què procedeixen o amb el qual es relacionen directament (introduït, és clar, un complement anàleg al complement verbal): S'adhereixen a la paret i Els cosos adherents a la paret, Aquest afer no competeix al tribunal i No és un afer competent al tribunal, Equival a un dia de feina i Un import equivalent a un dia de feina, La seva opinió difereix de la meua i Una opinió diferent de la meua. És a mesura que aquestes formes se substantiven que tenen tendència a regir totes elles la preposició de: Ho demanen molts adherents de l'entitat.

Albert Jané